

Aveam 15 ani si activam la CSS in ultimul an de cadeti, iar impreuna cu doi colegi din echipa si antrenorul am plecat la Campionatele Nationale rezervate cadetilor. Ajunsi in orasul care organiza competitia, ne-am cazat, iar apoi am plecat sa vizitam orasul, doar noi sportivii, fara antrenor. Am vizitat centrul orasului, am baut cate un suc si se facuse deja seara, acum sa ne intoarcem la hotel, am zis sa nu mai mergem pe jos ca e tarziu si fiind copii.. am luat tramvaiul, unde, ce sa fie, contolorii de bilete, cum ne-au vazut au venit inspre noi si ne-au intrebat daca avem bilete sau legitimatie de calatorie, vazandu-ne ca nu suntem din oras dupa accent, ne-au luat tare si unul dintre acei controlori a spus ca daca nu platim amenda ne duce la politie, unul dintre noi mai mic s-a pierdut cu firea si a scos din borseta atarnata de gat 70 ron, bani care trebuiau sa isi cumpere o fata, intinde mana plangand, controlorul intinde si el, ia banii si ne da 3 bilete gratuite pe intreaga zi, pacat ca ceasul era deja cam ora 19:00.

Intr-un final, ajunsi la hotel, suparati, amagiti, ne vede antrenorul, ii povestim cele intamplate, ne mai ia si el la interogat, neavand dealtfel nici o posibilitate de a indrepta ceva, sau de a recupera banii dati controlorului.

Mancam, ne ducem in camere si ne punem la somn, ca in dimineata urmatoare sa participam la campionatele nationale de cadeti

Se face si dimineata, eu unul nu putusem sa dorm toata noaptea de emotii.

Mancam si mergem spre sala, acolo unde ce sa vezi, o sala foarte mare, cu foarte multi jucatori, unii mai buni ca altii, noi un club amarat, fara nici o speranta de a ajunge undeva, cu echipamente cumparate din piata, tenesi albastri, tricouri no-name, toata lumea se uita la noi ca si cum "Cine mai sunt si astia ?" , "De unde au aparut si astia" chestii dastea.

Jucam ce jucam si ajungem in primii 16, acolo unde pentru primii 8 ni s-e intrevedea "drum inchis", dadeam ochi cu una din favoritele la castigarea concursului si anume Bistrita.

Stupefactie totala a fost cand i-am batut cu 5-0, toata sala redusa la tacere.

Ajunsi in primii 8 toti antrenorii, sportivii au inceput sa ne ia in serios.

Dupa meciul cu Bistrita, ajunsi in primii 8, pentru primii 4 jucam cu Medias, o echipa puternica, la 4-4, eu fiind jucatorul 2 la mine in echipa joc cu jucatorul numarul 1 de la medieseni.

Toata lumea zicea ca drumul nostru s-a terminat si ca teoretic, era imposibil sa il bat pe baiatul asta, el castigand si la nr 1 si la nr 3 de la noi din echipa, imi aduc si acum aminte, aveam sandwich pe rever; intru la masa cu el, putin speriat, cu foarte multe emotii, era meciul decisiv, incep bine, pun pe masa, si il incruc cu sandwich-ul meu, care si acum imi aduc aminte era un Butterfly Relop, imprumutat de la o jucatoare buna din sala, ca al meu nu mai era bun, castigand cu un sec 3-0 meciul si totodata castigand cu echipa.

Bucurie enorma, ce a fost in sufletul meu in acel moment e de nedescris, m-au luat in brate colegii, antrenorul, m-au pupat, a fost ceva de domeniul fantasticului.

Dupa asta pentru intrarea in finala am jucat cu Cluj, unde se intrevedea un 5-0 pentru noi, dar din cauza unui coleg de al meu, la 4-0 pentru noi, jucam cu nr 1 dublu, iar el ce imi zice :

"Hai sa lasam meciul asta, ca sa mai prind si eu unul", zis si facut, lasam meciul se face 4-1.

Joaca ei, stupoare cand vedem ca pierde la jucatorul care l-am batut eu.
Se face 4-2, joaca nr 3 de la noi cu nr 1 de la ei, se face 4-3, si joc eu cu omul 3 de la ei si castigam 5-3, un meci care era cat pe aci sa ne coste o infrangere usturatoare si prostiasca.

Ajungi in finala, bucurosi de rezultatele obtinute, intalnim Buzaul, o echipa cu super jucatori, cu care, am intrat cu un handicap psihic, stiind ca ei sunt mai buni ca noi, dealtfel asa si urma sa fie, ei castigand cu 5-0.

Pentru mine unul, acel concurs, devenind vicecampioni ai Romaniei la cadeti, a fost cel mai frumos, iar senzatiiile prin care am trecut atunci sunt de nedescris, eu am incercat sa pun in cuvinte, dar ceea ce simtiti prin citit este 1% din ceea ce am simtit eu acolo.

Va multumesc pentru atentie.